

N:o 174.

Af herr **Söderberg** i Hobborn, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående särskild progressiv beskattning af inkomst, här rörande från tillverkning eller försäljning af brännvin, vin och öl m. m.

En väl afvägd och rättvis beskattning är ju ett önskemål, som föresväfvar oss alla. Jag har i öfverensstämmelse därmed tänkt på en sak, ett förhållande, som någon gång påpekats i tidningspressen och samtalsvis, hvilken synes mig vara värd ett beaktande, nämligen frågan om huruvida icke sprit-, öl- och vinhandlingen borde beskattas efter annan progressiv skala afsevärdt högre än annan inkomst. Jag skulle därför vilja upptaga detta spörsmål till behandling inom Riksdagen, öfvertygad därom att det ligger rättvisa i denna tanke. Visserligen kan man invända häremot, att alla ökade skatter, som påläggas denna rörelse, får den stora allmänheten betala. Ja, så har det skett hittills och så är förhållandet för närvarande. Om man undantager tillverkningskatt och försäljningsafgifter betala dock de, som idka sådan rörelse, efter samma beräkningsgrunder som öfriga näringsidkare. Hvad jag åsyftar är en *annan beräkningsgrund*, en större stegring i progressionen *efter det genom själfdeklarationen kända inkomst-beloppet*, dubbelt eller 3 à 4 gånger högre än efter allmänt gällande beräkning.

Då brännvins- och ölhandlingen genom missbruk åstadkommer så mycken skada och förorsakar samhället så oskäligt stora utgifter till fattigvård, sjuk- och hospitalsvård m. m., för att inte tala om huru dessa drycker ofta förstör familjelifvets lycka och trefnad, bör efter rättvisans grundsatser den, som t. ex. äger 10,000 kronor i årlig inkomst af rusdrycksförsäljning, vidkännas en afsevärdt större beskattning än t. ex. en mekanisk fabriksidkare, med samma årliga inkomst.

Då brännvins-, öl- och vinhandel är kombinerad med annat näringsfång, t. ex. hotellrörelse med matservering o. s. v., torde i själfdeklarations-

uppgifterna därom lämnas besked, huru mycket belöper sig på den ena eller andra af dessa rörelser såsom det för närvarande är fallet i vissa afseenden, då man skiljer på inkomst af jordbruksfastighet och annan fastighet samt inkomst af kapital och arbete o. s. v. Men, då frågan är ny för vårt land och den torde tarfva en utredning och ett förslag, som endast af Kungl. Maj:t kan utföras, vill jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhåller, det täcktes Kungl. Maj:t ville låta utreda och för Riksdagen framlägga förslag därom, att idkare af tillverkning eller försäljning af brännvin, öl och vin och med dem jämförliga drycker, vare sig i parti eller minut, måtte för den behållna inkomsten af denna rörelse betala högre skatt, beräknad efter en annan progressiv skala än andra näringsidkare.

Stockholm den 26 januari 1909.

Sam. Söderberg
i Hobbörn.

I motionen instämmer
B. P. Ersson.

N:o 175.

Af herr **Svensson** i Nyköping, om borttagande af tullen å jordnötter.

Till Sverige importeras årligen stora kvantiteter kreatursfoder, däraf en stor del oljekakor, och det visar sig att importen af denna vara är stadd i ständig ökning. År 1905 importerades af oljekakor 102,681,774 kilogram, år 1906 120,152,380 kilogram och år 1907 144,154,009 kilogram. En betydande del af oljekakorna utgöras af *jordnötskakor*. Däraf importerades 1907 56,957,986 kilogram till ett värde af, enligt kommerskollegii värdesättning, 7,119,748 kronor. Helt visst skulle det vara ur många synpunkter önskvärdt och gagneligt att kunna minska den mycket